

Behandling och frälsning är bunden till vägarna, inte för männen

Behandling och frälsning är bunden till vägarna, inte för männen

Termen "ledare" som används i liknelsen av banorna presenterar den funktion som banan utför, det vill säga leder till ett öde för den som går in genom dörren.

Perdition är det rymliga sättets öde, och frälsning är det smala väget.

Vilka är de vägar som har destinationer (frälsning och fördömelse), genom liknelsen Jesus utesluter all begreppet öde, determinism eller fatalism när framtiden för män.

Efter att ha analyserat liknelsen om de två dörrarna och två sätt, kommer läsaren att kunna berätta om Gud förutbestämt några män till frälsning och resten till evig fördömelse.

"Gå in genom den smala grinden; För bred är porten, och den breda är vägen som leder till förstörelse, och många är de som går in genom det. Och eftersom porten är smal och det sätt som leder till livet är smalt och det finns få som finner det" (Matt 7: 13-14)

När han aviserade himmelriket i Bergspredikan, Jesus instruerade sina lyssnare att 'komma in genom den trånga porten' "Gå in genom den trånga porten" (Matt 07:13).

Jesus är den trånga porten genom vilken de rättfärdiga skulle komma in, eftersom han sade: "Jag är grinden, den som går in genom mig skall bli frälst, och gå in och ut, och finna bete"

(Joh 10: 9).

Psalm 118 messianska och presenterar Kristus som dörren till just eftersom han är en hörnsten, en hörnsten, den sårade tjänare högra sida den Högste, ljuset som kom till världen, den heliga som kommer i Herrens namn och offret **“Detta är Herrens port, genom vilken de rättfärdiga ska ange”** (Ps 118: 15 -27)

Men varför är det nödvändigt att gå in genom Kristus? Hur går man in genom Kristus?

Jesus presenterade tre skäl till varför det är absolut nödvändigt att komma in genom den smala dörren:

“porten är bred och vägen som leder till förstörelsen är bred, och många är de som kommer in genom det” (Mt 7:13)

- Dörren är bred;
- Ger tillgång till fördämningsvägen;
- Många går igenom det.

Identifiering av den breda porten

A liknelse Har endast två dörrar och med avseende på dörren, Jesus presenteras som den trånga porten **“Sträva efter att komma in genom den trånga porten, ty jag säga att många kommer att försöka att komma in och kommer inte att kunna”** (Luk 13:24 -25 (John 10: 9)).

Bibeln innehåller inte en explicit definition av den breda dörren, men genom Kristus, vem är den smala dörren, är det möjligt att bestämma vad som är Eller vem är den breda grinden.

Det finns flera begrepp som Har några kandidater för att fylla 'ställning' bred dörr, men vi måste tänka på att det finns en

rättvis läge mellan siffran den breda porten och siffran den trånga porten, så att det finns krav som skall uppfyllas så att en "kandidat" till den breda dörren passar perfekt i figuren.

Om den smala dörren, som är Kristus, är en man, följer att figuren på den breda dörren ska referera till en man.

Om den trånga porten är chef för en ny generation, den breda dörren ska också hänvisa till chefen för en generation. Många anger djävulen för ställning bred dörr, men han är en fallen ängel (inte en människa) och eftersom det inte kan skapa existenser som liknar det, kan det därför inte vara en generations chef.

Djävulen passar inte rätt position mellan figuren på den breda dörren och den smala dörren (Lukas 20:35 -36).

Synd säger i sin tur om ett villkor som människan är föremål för, det vill säga alieniserad från Gud, därför är det inte ett väsen, varken ängel eller man.

Synd passar inte in i den breda dörren, och synd är omöjligt att anta huvudpositionen för en generation (Is 59: 2).

Mänskliga institutioner betecknas också ofta som en bred dörr, men en institution består av flera män som samlas kring ett mål.

Det är bara en samling av människor, så att den inte passar figuren på en bred dörr.

Världen är inte bred dörr, som världen, säger Bibeln av alienerade män Guds styrs av sina passioner, lust av köttet, lust av ögon och stolthet i livet (Ef 2: 2; CI2 : 8).

Därför kan vi inte anse att den breda dörren är djävulen, synden, världen eller en religiös institution.

Det är fortfarande för oss att överväga att om den smala

dörren är en man, måste den breda dörren nödvändigtvis vara en man.

Som Kristus, den smala dörren, kom in i världen utan synd, måste kandidaten vid den breda dörren också vara en man som kom in i världen utan synd.

Eftersom Kristus är huvudet till en ny generation andliga män, hänvisar den breda dörren till en generations mäns huvud.

Den enda mannen som passar bilden av den breda dörren är Adam, för han kom in i världen utan synd och är huvudet till en generation av köttfulla män.

Hur kan det här vara?

Nu, i Bibeln dörren är siffran som har flera betydelser, men siffrorna för de dörrar som Jesus presenteras i Bergspredikan sade födelse, så att Adam är dörren på vid gavel för vilka alla män in i världen.

Alla män när de kommer in i världen (de öppnar moderen) genereras enligt Adams frö.

Alla män utom Kristus gick in i världen genom Adam, som är den breda grinden.

Kristus blev kastad av den Helige Ande i Maria av Maria, det vill säga fångslade med Adams korrupta utsäde.

Genom att vara införd i världen av Gud är Kristus den sista Adam, en generations andliga mäns huvud (1 Kor 15:45).

Med andra ord är Adam typ och Kristus är antitype. Adam figuren och Kristus verkligheten [“... Adam, vem är en figur av den som skulle komma”](#) (Rom 5:14).

För att vara föremål för lidande död Kristus var tvungen att komma in i världen som män (kött av synd), men var utan synd (Heb 2: 9).

För den infördes genom den heliga Anden i livmodern av Mary, som om det var födda efter köttet, skulle vara under samma fördömelse som drabbade mänskligheten (Gal 4: 4; 1 Joh 3: 9).

Redan i Eden meddelades att fröet skulle komma från kvinnans avkomma, med tanke på motståndet att det skulle finnas mellan de två frön (Genesis 3:15).

Det är värt att notera att när Kristus skapade människan i Eden (Heb 02:10), var Adam skapades i avbild Kristus mannen inte likhet med den osynliga Gud och ära (Heb 2: 9).

Adam skapades i bilden och likheten av den Kristus-mannen som skulle komma in i världen, som är fött i Marias livmoder (Rom 5:14), det vill säga inte den förhållande Kristi likhet, för ett sådant villkor uppstod Kristus bara efter ["För mig skall jag se ditt ansikte i rättfärdighet. Jag kommer att bli nöjd med din likhet när jag vaknar"](#) (Psalm 17:15).

Dörren är bred

Dörren är utsedd bred eftersom alla män, som kommer in i världen, nödvändigtvis måste komma genom Adam (1 Kor 15:46).

Jesus gör det klart att det finns många som kommer in genom den breda dörren, och inte alla, för att Kristus var ett undantag från regeln.

Medan naturliga män kastades in i modern genom ett korruptabelt frö, kastades Jesus i modern genom den Heliga Andes övernaturliga verksamhet (Ps 22:10).

Före Adam fanns ingen olydnad, synd eller död för mänskligheten.

Med Adams överträdelse gick synd och död in i världen (1 Kor 15:21 -22).

På grund av Adams brott har alla hans avkomlingar alienat sig från Gud (Ps 53: 3).

Bibeln är tydlig när det visar att alla män tillsammans har avvikit, alienerade från Gud.

Hur var det möjligt för män att alienera sig från Gud tillsammans?

Och det fanns en enda händelse där alla män "samlades" tillsammans.

Genom tolkning (Heb 7: 2), i Eden samlades alla män i Adams lås (Heb 7:10).

När han överträdde blev alla överträdare.

När Adam blev oren, förorenade han all sin släkt, ty ur oren är orenhet (Ps 53: 3).

När avledade män sig från Gud?

De var alienerade från Gud i Eden.

Den gudomliga mannen förgås, och alla Hans ättlingar blev orena. "En gudomlig man har förgått från jorden, och det finns ingen rättfärdig man bland männen. Alla ljuger för blod. Varje man jagar sin bror. med nätet" (Mk 7: 2).

Det är på grund av överträdelsen i Eden att män är alienerade från Gud från modern, är födda av ett korruptabelt frö, Adams frö.

Som följd de vandrar sedan de är födda, för de är på en väg som leder dem till fördärv (Ps 58: 3).

Fördämningsvägen

Efter att ha öppnat madren (att födas), det vill säga "att komma in vid den breda dörren" spårar mannen en specifik väg i samband med fördärvningen.

Lignelsen visar att banans figur är funktionell, eftersom den visar att banan leder, det leder till att alla män som är i den till en enda plats: fördärv.

Likaså visar liknelsen att den smala vägen leder alla män som är i livet, det vill säga den smala vägen har en specifik plats som sitt mål: frälsning (Mk 7: 13-14).

Termen "leder" som används i liknelsen av banorna presenterar den funktion som banan utför, det vill säga leder till en destination för dem som kommer in genom portarna.

Perdition är det rymliga sättets öde, och frälsning är det smala sättets öde.

Så är de vägar som har öden (frälsning och fördärv), genom liknelsen utesluter Jesus begreppet öde, determinism eller fatalism när det gäller mäns framtid.

Termen "leder" bevis för banans funktion, och ingenting mer.

Banan leder till en viss och viss destination.

Till exempel: fördärv är destinationen för den rymliga vägen, och livet är destinationen för den smala vägen.

Läran visar inte frälsning eller fördärv som är knuten till män, men frälsning och fördärv har presenterats i samband med vägarna.

Ingen kommer till Gud utom genom Kristus, för Han är den väg som leder människan till livet.

På samma sätt går ingen till fördärv om inte vid den breda

vägen som leder till fördärv. Medan judarna och grekerna hade en fatalistisk och deterministisk syn på världen demonstrerar Jesus att hans doktrin inte följer mänsklighetens uppfattning.

Jesus har ingen frälsning eller fördömelse bunden av män, men som destination för vägar, så att evangeliet inte följer de filosofiska strömningar baser, såsom fatalism och determinism.

Varför är det nödvändigt att framhäva denna särdrag hos vägarna?

att avmystifiera några begrepp, som i vissa forntida civilisationer som grekerna, världen och dess vardagliga händelser styrs av en rad oundvikliga och förutbestämt händelser av en viss kosmisk ordning eller gudomlighet.

Sådan doktrin säger att alla händelser inträffar enligt en fast och obetydlig öde, utan vilken män inte kan kontrollera eller påverka dem.

I den grekiska mytologin har öden, tre systrar som, genom Wheel of Fortune, som bestäms öde både gudar, som människor, så destinationen lämnat gudarna, som i sin tur bör avgå om du vill, öde.

Förutom den greco-romerska kulturen har vi fatalism i den romerska och grekiska stoicismen, som till slut påverkar den så kallade kristna doktrinen om gudomlig försörjning.

gudomlig Providence har blivit en teologisk tanke som ger Guds allmaktighet absolut kontroll över alla händelser i människors liv och i mänsklighetens historia.

En sådan uppfattning bekräftar att Gud har bestämt och förordnat alla händelser och ingenting händer utan Guds tillåtelse.

En annan filosofisk ström, determinism, säger att varje händelse (inklusive mentala) förklaras av orsakssamband (orsak och effekt).

I bibeln är sådana tankar, oavsett om de är mytologiska eller filosofiska, inget eko, för "ödet" presenteras endast och specifikt som den plats som kommer att komma efter en trappa.

I bibeln används termen "öde" i meningen av plats, men innebär inte att tanken om preordinering är.

"Och tre hundra sköldar av slagen guld; för varje sköld utnämnde han tre hundra guldbrod. Och Salomo satte dem i Líbanons skogs hus" (2Kor 9:16).

När det står: "Och jag utser eder ett rike, som Fadern har tilldelats" (Luk 22:29), finns det ingenting i den filosofiska determinism eller mytologiska känsla innan Jesus visade att, precis som Gud har reserverat rike för sin Son, det är säkert att kungariket tillhör de som tror, ☐☐för de kommer att ärva med alla Kristus i Kristus.

Nu har de två verserna ovan samma princip: precis som guld var förberedt för skölden, blev riket berett för dem som tror på Kristus.

Det här är inte att säga att vissa människor var avsedda för riket, och en annan inte, innan riket var berett för dem som tror.

Misstaget av något är en funktion av språket, som inte anser att under antiken, saker definieras av sin funktion, användbarhet "Allt definieras av deras funktioner" (Aristoteles, Politik. Översättning Nestor Silveira I detta dokument,

När vi läser: "Gud inte utse oss till vrede, men för att få frälsning genom vår Herre Jesus Kristus" (1 Tess 5: 9), måste vi överväga att aposteln presen siffran den smala vägen 'genom vår Herre Jesus Kristus ".

I versen i kommentaren användes inte termen "destinar" i betydelsen preordar, men i bokens mening.

Som aposteln behandlar kristna och att föra deras minnen till det aktuella tillståndet i Kristus, ljusets barn (1 Tess 5: 5), rekommenderar att bör vara vaksamma och nykter (1 Tess 5: 7), är beläggning-effekt av gud, vilket är evangeliet (1 tessaloniker 5: 8)

För nu, skiljer sig från den tid de var i mörker och var vredens barn, kristna, på grund av det sätt som leder till livet (Jesus Kristus, vår Herre), som erhållits förvärvade frälsning.

det vill säga inte aposteln inte säga att kristna predestinerade till räddning innan, att vara i den smala vägen är målet nu frälsning, till skillnad från den breda vägen, som är ilska.

Vad är funktionen för en bana? Kör till en plats, det är rätt destination.

Platsen är länkad till vägen utan någon betydelse för "predestination", "prediction", "preordination".

Den väg som är ansluten till den breda dörren är fördärv, precis som destinationen för Presidente Dutra Highway är Rio de Janeiro för dem som lämnar Sao Paulo.

Vi måste överväga att Herren Jesus bekräftade att den som har öde är vägen när han uppmanar det folk som porfiadas att komma in genom den smala dörren.

Sålunda visar Jesus att resenären inte är förutbestämt, predestinerade, etc., för att förstörelse, men är den väg som ger en plats för undergång.

Faced med Kristus varning verkar det som resenären kan förändra sättet, precis som det är möjligt för någon som är i São Paulo på väg till Rio de Janeiro från Presidente Dutra Highway ta Raposo Tavares motorvägen på väg till delstaten Paraná .

- “Gå in genom den smala dörren; För bred är porten, och den breda är vägen som leder till förstörelse, och många är de som kommer in genom det “(Matt 7:13);
- “! Men ve dig, skriftlärda och fariséer, skrymtare För ni stängde upp män himmelriket och varken du eller gå in för att släppa det kommer!” (Matt 23:13);
- “Jag är grinden, den som går in genom mig skall bli frälst, och gå in och ut, och finna bete” (Joh 10: 9);

Dörren är rymlig eftersom många kommer in genom Adam, och vägen är rymlig eftersom allt som Adam är avledt leder till fördärv. Jesus bundna fördärv åt vägen, inte för män. Genom liknelsen är det uppenbart att ödet är bundet till vägen.

Vägen och destination är fasta och släpvagnar, dock mannen kopplat till (födelse), vilket innebär att du kan lämna som du är i och flytta till den andra.

Stigen är rymlig

Dörren är rymlig eftersom alla män, förutom Kristus, går in genom Adam och vägen är rymlig eftersom många män leder till fördärv.

I liknelsen om de två sätten bundet Jesus fördärv till vägen, inte för män.

Genom en uppmärksam läsning av liknelsen är det uppenbart att ödet är knutet till banan.

Man är född för första gången enligt köttet, blodet och viljan hos mannen, det är född bunden till den breda dörren.

Det var inte Gud som fastställt att mannen skulle genereras i synd innan när Adam lydde, utsätts för tillstånd av alienerad från Gud (SIN) och drog alla sina ättlingar för samma skick.

Den breda grinden stod upp i Adam, som syndade och sålde alla sina avkommor för synden, så att när han kommer in i världen är ingen fri från synd.

Ingången män i världen genom den breda dörren var kopplat till den första föräldern av mänskligheten, som är född av kött är det enda sättet att mannen in i världen **“Din första fader syndat och dina tolkar trädde mot mig”** (Jes 43 : 27; 6: 7).

För att komma in genom den breda dörren utövar man inte valet, precis som slaverna (barn) inte valde det sociala tillståndet när de såg världen.

Det är ingen som går in genom den breda dörren valde att komma in genom den.

Siffran är färdig i sig, för vägarna har ett visst och oföränderligt öde, men män är inte bundna till ett öde, vare sig det är fördärv eller frälsning.

Om en man vill nå en destination, måste han nödvändigtvis välja vilken väg man ska ta, eftersom ödet är bundet till vägen.

Om en resenär vill lämna São Paulo för Rio de Janeiro, måste han korsa Presidente Dutra Highway.

Genom liknelsen av de två vägarna är det uppenbart att Gud inte predestinerar någon till evig frälsning Eller evig fördömelse. När en NY man kommer in i världen, går han nödvändigtvis igenom den breda dörren och kommer att vara på en bred väg som leder honom till fördärv.

Ingen som kommer in i världen genom Adam är förutbestämd för fördärv, för det är det sätt som leder till fördärv.

Den rymliga vägen har en destination, det vill säga den är fäst vid en plats.

Den plats som den breda vägen leder är av fördärv, annorlunda

än den smala vägen som leder till frälsning.

Likaså alla som går in i Adam är predestinerade till frälsning, eftersom, efter att ha kommit in i världen genom den breda dörren är i ett brett sätt som leder till undergång.

Tanken att det finns människor som ser världen predestinerade till frälsning inte att tänka på att alla är formade i ondska och tänkt i synd, så föds syndiga och förbannade vägen.

Om det fanns predestination till frälsning, skulle den förutbestämda individen inte nödvändigtvis komma till världen genom Adam.

Det skulle behöva gå in genom en annan dörr, förutom Kristus eller Adam, men sådan dörr finns inte.

För att komma av Kristus första människan har att komma med Adam, och när du har angett av Adam, bara en kan komma in i himmelriket utföra arbete som överstiger de skriftlärdade och fariséerna, tro på Kristus, som är född på nytt (Matteus 5:20, John 3: 3 och John 6:29).

Den som är född endast en gång kvar i den breda vägen, som är född på nytt, det vill säga den andra gången ur vägen fördärvets och övergår till den väg som leder till frälsning, som är Kristus.

Frälsning och fördömelse inte förutbestämt destinationer män innan de föddes, men frälsning och fördömelse är kopplade till det sätt som män trampa efter att ha kommit in genom dörrarna.

Männen går till dörrarna en i taget och i följande ordning: först den breda dörren, sedan den smala. Om du kommer in genom Adam, kommer du att vara på en väg av fördärv, om Kristus, på en väg till frälsning.

Många går in genom den breda dörren

När män är födda är de på väg av fördärv (utom Kristus), men de ges möjlighet att komma in genom den smala dörren.

Alla män in genom den breda porten och ta emot frälsning, de måste gå in genom en annan dörr, så att för att uppnå evigt liv, måste män gå igenom två dörrar, det vill säga två födslar.

Som nämnts, är målet för en väg oföränderlig, det vill säga om det finns någon form av fatalism eller determinism uttrycks i kristendomen, det vilar helt på vägen, aldrig på resenärer.

Alla män går in i denna värld genom Adam, och ingen av dem är förutbestämda till frälsning.

Det som bibeln visar är att alla som går genom Adam, går en bred väg som leder dem till fördärv.

De två vägarna är länkade till specifika platser (öden) och oföränderliga.

Hur undergång (destination) är kopplad till den breda vägen, och inte män, Jesus gör en högtidlig, sann och verklig inbjudan till alla män födda Adam: ["Gå in genom den trånga porten"](#) (Matt 07:13) .

Denna inbjudan visar att det är möjligt att förändra sättet avsedd att förstöra för den nya och levande väg, vars öde är evigt liv.

Den breda dörren är en naturlig födelsefigur och den smala dörren till den nya födelsen.

Den breda porten till världen ger fram levande själar och den smala dörren bakom andliga män.

Den nya födelsen berättar om en ny generation från omutlig frö (Guds ord), andra än naturlig födelse, som är resultatet av

förgängliga utsäde (1 Peter 1:23).

I denna liknelse, är dörren på samma sätt som födseln, så att alla som är födda av Adam, är köttsliga och följa en väg som leder till undergång.

Återigen, så många som kommer in genom Kristus, är födda igen, är på en smal väg som leder dem till Gud.

Jesus sade: "Jag är dörren!" "Jag är vägen"! Först kommer människan in i denna värld genom Adam, då är det nödvändigt att gå in genom Kristus, bli född igen av vattnet och Anden. Kristus är det sätt som leder människan till Gud.

Kristus är det sätt som har frälsning som öde.

Den som går igenom honom är på den väg som leder honom ensam och speciellt till Gud.

Vägen är smal eftersom få komma in genom Kristus, och vägen är bred eftersom många kommer in genom honom.

Det är inte beteende, moral eller karaktär som kvalificerar bredden på vägen, men mängden tillgång.

Ändra sökväg

Hur går den breda vägen och går in i smala vägen?

För att en man ska bli född igen måste han först ta på sig sitt eget kors och följa efter Kristus, det vill säga att bli född igen måste först dö (Kol 3: 3).

No die är omöjligt att födas på nytt "Jag är korsfäst med Kristus och lever, men inte jag, utan Kristus lever i mig, och det liv som jag nu lever i köttet jag lever efter Guds Son tro, som han älskade mig och gav sig åt mig "(Rom 2:20; Rom 6: 6).

Det är uppenbart att bland dem som är födda av Adam ingen är predestinerade till frälsning, eftersom han är född på nytt, kommer inte komma in i himmelriket.

Och vem går himlen är den nya varelse, eftersom den gamla genereras i Adam korsfäst och död, vilket visar att det är omöjligt att de som genereras i Adam ärva frälsning.

Om någon som är fött av Adams frö var förutbestämd till frälsning, skulle han inte behöva dö med Kristus.

Men om det är nödvändigt att dö med Kristus är det uppenbarligen ingen som är förutbestämd till frälsning.

Om det fanns predestination för frälsning, är det säkert att människan inte skulle bli föremål för döden: varken fysisk eller död med Kristus.

Mannen som ärver frälsning är inte samma sak som kom till världen som mannen som kom till världen just knackade lera, deg, dock ges ett nytt hjärta och en ny ande.

När människan dör med Kristus, är oförsvarets kärlek bruten och skapat ett nytt kärlekskärnl av samma massa. Det är egenhet att det är omöjligt för människan genererade Adam predestinerade till frälsning, för en ny födelse är nödvändigt, en ny skapelse, en ny familj man, ett nytt hjärta och en ny ande ["Har inte krukmakaren makt över lera, för att göra ett kärlek av samma massa och en annan till oförmåga? "](#) (Rom 9:21).

Man kan ta två villkor: de förlorade, när det föds efter köttet är naturliga människan, gammal varelse, gammal man, gamla jag, köttsliga, terräng, etc., och: den sparade, när det föds Korsfästes den gamla naturen igen och skapades återigen i sann rättfärdighet och helighet.

Om den gamla varelsen korsfästes och dör, är det säkert att en sådan individ inte förutbestämdes till frälsning.

Jag upprepar, om man var förutbestämd till frälsning, skulle det inte vara nödvändigt att dö för att bli en ny man.

Den nya människan är skapad i rättfärdighet och helighet, som skiljer sig från den gamle mannen som genererades i missgärning, och i synd (Ps 51: 5).

Den nya mannen har ett nytt hjärta och en ny ande, så han har inget band med den gamla mannen som ärvde ett hjärta av sten.

Gubben var inte predestinerade till frälsning, är det nödvändigt att alla som sparas korsfästa den gamla naturen med sina lustar (Gal 5:24).

Tanken att Gud förutbestämt några män till frälsning och andra till evig fördömelse innan de kommit till världen inte överensstämmer med placeringen av bibeln som om det vore, män som genereras från Adam predestinerade till räddning skulle inte behöva bli korsfäst.

“Jag är korsfäst med Kristus, och jag lever inte längre, utan Kristus lever i mig, och det liv som jag nu lever i köttet jag lever den till Son tro Gud, som har älskat mig och utgivit sig själv även av mig “(Gal 2:20).

Eftersom korsfästelsen med Kristus är outhärlig, är det verkligen ingen predestination av individer till frälsning.

Eftersom det är absolut nödvändigt att dö och att bli omfödd, är det inte säkert att människan räddas, om han inte föddes enligt köttet och blodet (Johannes 1:12 -13).

Den predestination som Bibeln presenterar är att vara ett barn genom adoption, det skiljer sig mycket från tanken på predestination till frälsning (Ef 1: 5).

Vad innebär det att vara förutbestämt för ett barn genom adoption? Att den som kommer in och håller fast i Kristus, har inget annat öde: han kommer att bli en av Guds barn (Rom 8:29).

Alla som träder in genom den smala dörren, som är Kristus, känner till Gud, eller snarare var kända för honom (vetande = att bli en kropp, intimt gemenskap).

För Kristus upphöjdes till positionen för förstfödde bland många bröder efter die och stiga igen (eftersom det infördes i världen är den ende Guds Son), allt som kom från Kristus var predestinerade att vara Guds söner

“För dem som kände honom innan också förutbestämt till att formas bilden av hans son, så att han skulle vara den förstfödde bland många bröder” (Rom 8:29).

Utan kyrkan, den förstaföddes sammansättning, skulle det inte vara som om Jesus var den förstfödda bland många bröder.

På grund av syftet att göra Kristus framträdande i allt skapade Gud en ny kategori av kristna män, som han är huvudet.

För att den förstfödda ska vara framträdande, finns det ett behov av bröder som liknar honom i allt. Bland de sublima är Kristus mycket sublim. Det är i den meningen att Gud förutbestämde de som kände Kristus för att vara barn vid adoption, annat än tanken på predestination för frälsning (Ef 1: 5).

För att den förstfödda ska vara framträdande, finns det ett behov av bröder som liknar honom i allt. Bland de sublima är Kristus mycket sublim. Det är i den meningen att Gud förutbestämde de som kände Kristus för att vara barn vid adoption, annat än tanken på predestination för frälsning (Ef 1: 5).

När aposteln Paulus behandlar frågan om predestination, gör i samband med det gudomliga sonskap, så att den som går in genom Kristus, obevekligt vara Guds son.

Det finns inget annat öde eller destination för dem som kommer in genom Kristus: de är barn genom adoption, därför, heliga

och oförsämda.

A fulläsning av Skriften som förbiser att räddning är inte samma sak som gudomliga sonskap kommer att leda läsaren att överväga att termen predestination gäller för räddning och fördömelse sker emellertid misstaget kan uppnå räddning dock utan att för att uppnå kristilliktens tillstånd, ett exklusivt villkor för dem som utgör Kristi kropp: kyrkan.

Män som räddas i årtusendet kommer inte att ingå i kyrkan, kommer inte att vara barn vid adoption och kommer inte att bli som Kristus.

Bibeln visar att förutom att räddas från etablerade fördömelse i Adam, som är Kristi kropp, de som tror nått positionen som Kristus, Guds barn, Montering av deltagarna i den förstfödde, gör Kristus förstfödda och ha preeminens bland många bröder.

Tillståndet av Kristus kroppsdelar i tidens fullbordan (Gal 4: 4), kyrka, är helt skild från den sparade vid andra tidpunkter.

Den stora skillnaden är i medlemsfrågan. Medan de räddade från kyrkan räknas som Israels barn, räknas kristna som Guds barn, ty Kristus är som Kristus kommer att se honom och vara som honom.

På grund av detta villkor, nämligen: den kristus, kommer att ges till de kyrk autonomi domare änglar (1 Kor 6: 2 -3).

Balansen mellan siffrorna

Det finns balans mellan de element som utgör siffrorna för de två dörrarna och de två vägarna.

Till exempel: Eftersom Kristus är huvudet till en generation av andliga män (rättfärdighetens tjänare), och är den smala

dörren; Den breda dörren hänvisar också till en generations mäns huvud, men av köttfulla män, tjänare till synden.

För att förstå siffran av de två portar, är det viktigt att förstå att i Kristus, etablerar Gud hans rättfärdighet, så att genom olydnad av första Adam dödsstraff infördes och alla dog, och lydnad den siste Adam, Uppståndelsen kom därför, alla som tror är förhöjda (2 Kor 15: 21-22).

Ty om rättvisa är lydnad Kristus och orättvisa i olydnad Adam är Guds rättvisa en handling av substitution: lydnad istället för olydnad.

Nu är de som är födda av olydnad vredens barn, av fördärv; även lydnadens barn är Guds barn.

ett samband mellan Jesus och Adam är tydligt i Romarbrevet 5, verserna 14-19: "Ännu död regerade från Adam till Moses, även över dem som inte hade syndat efter sinnebild för Adams överträdelse, som är Figuren av honom som skulle komma.

Men det är inte så den gratuitösa gåvan som brottet. Ty om genom brottet en många vara död, mycket mer Guds nåd och gåvan av nåd, som är av en man, Jesus Kristus, hath flödade till många.

Och gåvan var inte som brottet på grund av den som syndade.

För domen kom från ett brott, fördömande, men den fria gåvan kom från många brott för rättfärdigande.

Ty om genom intrång i ett, regerade döden genom en mycket mer dem som tar emot överflödande nåden och rättfärdighetens gåva regera i livet efter en, Jesus Kristus. Därför som genom brottet en dom kom över alla män till fördömelse, även detta genom en akt av rättfärdighet fri gåva kom över alla män unto motivering av livet.

"Ty som av en människas olydnad blev många synder, så genom en människas lydnad, skall många bli rättfärdiga."

När vi observerar männen: Adam och Kristus, respektive har vi figuren och den exakta bilden.

Medan den här tog med sig döden, är det livet. Medan Adam är den första mannen, är Jesus den sista Adam.

Medan Adam, som levde, fördömde döden, dog Jesus och förlossades (1Ko 15:45 -47).

Ödet är bunden till vägen, inte för män

Genom de två vägarnas siffror ses det att banorna är permanent fästa vid en plats, en destination.

Genom figuren av de två grindarna är dessa män knutna till ett tillstånd som uppstår från deras födelse: köttsligt eller andligt.

Gud kommer inte att ändra öde vägarna (frälsning och fördömelse) eller tillståndet resulterar från födseln (synd och rättfärdighet), det vill säga ingen plats för undergång och rastplats och förlorade och sparas.

Men, då födelsevillkoret kan förändras, bad Gud genom sina ambassadörer att män skulle komma in genom den smala dörren

“Försök att komma in genom den smala grinden, för jag säger att många kommer att försöka komma in, och de kommer inte” (Lukas 13:24);

“Nu då vi är ambassadörer för Kristus, som om Gud för oss tiggas. Vi ber dig därför i Kristi ställe, att ni försonas med Gud” (2 Kor 5:20).

Kristi ambassadörs budskap är av försoning (2 Kor 5:18).

I försoning Finns möjlighet, inte preordination.

I Gud Finns frihet, för frihet är relevant för Guds Ande.

Om det Finns frihet från den anda som ger liv, är det säkert att ingenting förutordinerades om framtiden för män, vilket visar suveränitet och Guds rättvisa att ingen förtrycker "Genom allsmäktig inte kan nå, är utmärkt vid makten men ingen förtrycker i domen och storheten av rättfärdighet "(Job 37:23).

Man utan Kristus är avskild från Gud förresten, inte av öde, öde, öde, förordningar etc. "Ty HERREN känner till de rättfärdiges väg. men de onda skall gå förbi "(Psalms 1: 6); "Och dina öron skall höra ett ord av vad som ligger bakom dig, sade Detta är vägen, vandra i det utan att du vika varken till höger eller till vänster" (Jes 30:21).